

VZPOMĀNKY KAPITĀNA HONZĀKA - 1.

PondĀlĀ-, 04 Āerven 2018

Jsem na chalupĀ, hornĀ- louka je jeden kvĀt. Ke ĀKulatĀ bĀjbĀĀ na kus ĀTMeĀi i stopeĀku jeĀTMabinkovĀ se dĀ; tak tam klĀbosĀ-me, vedem ĀTMeĀi, usrkĀ;vĀ;me jeĀTMabinku, kdyĀ³/₄ jednou Ālojs z protĀ;ĀĀ- strĀ;nĀ zvedne ruku a zab

ĀŽTeda kluci, ĀTMeknu vĀ;im, volala mi holka, ona studuje v ĀstĀ-, Ā³/₄e za roĀnĀ-kovou prĀ;ci si vybrala mĀ-stnĀ- tisk, prĀ¹/₂ regionĀ;nĀ-. PĀ;trala v mĀ;stskĀ¹/₂m archivu a narazila v jednĀ;ch novinĀ;jch na jmĀĀno tady naĀ;eho "doktora"Ā! Zaujaly ji vĀ;ci kolem pĀTMĀ-rody; vzpomĀ-nĀ;nĀ- policajta na penzi Jana HonzĀ-ka, co jsi s nĀ-m psal. PrĀ¹/₂ docela dobrĀ¹/₂. TakĀ³/₄e kamarĀ;de, to nĀ;im mĀ-Ā³/₄eĀ; nĀ;jakĀ¹/₂ pĀTMĀ-pad vyprĀ;vĀ;t.ĀĀ Tak, co mi zbĀ¹/₂valo, ne?

Jednou takhle sedĀ-me v naĀ;Ā- kavĀ;niĀ;ce, v Ā^ostech laskĀ;me douĀjek modrĀĀho portugala. KapitĀ;n HonzĀ-k, policajt na penzi, se na mnĀ; usmĀ-vĀ;j: ĀŽRedaktorskej, mĀ;im pro vĀ;js pĀTMĀ-bĀ;h, kterĀ¹/₂ nĀ;im docela zamotal hlavy, ale je spĀ-Ā; Ā^osmĀ;vnĀ¹/₂, i kdyĀ³/₄ poteĀ;e krev.ĀĀ TĀ-m zaĀ;alo HonzĀ-kovo vyprĀ;vĀ;nĀ-. PĀTMĀ-pad, kterĀ¹/₂ pak vyprĀ;vĀ;l, nazval ĀŽVEJCEĀĀ.

Ten rok se kvĀ;ten fakt vyvedl. VĀ;je kvetlo, rodila se mlĀ;Ā;ata vĀ;eho druhu, takĀTMka vesnickĀ; idyla. PĀTMĀ-pad, kterĀ¹/₂ vyprĀ;vĀ;-m, se stal a vĀ;tĀ;inou se bude i odehrĀ;vat tĀĀmĀ;ĀTM na samĀĀm konci mĀ;steĀ;ka, v kolonii rodinnĀ¹/₂ch domkĀ; a nĀ-zkĀ¹/₂ch vilek. U domkĀ; byly zahrĀ;dky, za domky louky plnĀĀ Ā;Ā;avnatĀĀ trĀ;vy, je tedy nasnadĀ;, Ā³/₄e tĀĀmĀ;ĀTM kaĀ³/₄dĀ¹/₂ u domku mĀ;l slepiĀ;ky, krĀ;jlĀ-Ā;ky a dalĀ;Ā-vĀ;jelijakou havĀ;Ā;. Zde v kolonii lidĀĀ nevĀ;dĀ;li, co je nuda Ā;i zahĀ;lka. Kolem svĀ¹/₂ch zahrĀ;dek a tĀĀ havĀ;ti bylo stĀ;jle co dĀ;lat. Proto na svĀ;j dĀ-la byli hrdi a s vĀ¹/₂pĀ;stky Ā;i chovatelskĀ¹/₂mi Ā^ospĀ;chy se na potkĀ;nĀ- pyĀ;nili.

Na stanici se nic nezmĀ;nilo aĀ³/₄ na to, Ā³/₄e nadstrĀ;Ā³/₄mistr Hubert byl stĀ;jle nadstrĀ;Ā³/₄mistr, ale pĀTMbylo strĀ;Ā³/₄mistrĀ;! Jo, uĀ³/₄ jsme byli tĀTMi. TĀTMi jako do mariĀ;jĀ;e. StrĀ;Ā³/₄mistr NovĀ;jk (nejdĀ;le slouĀ³/₄Ā-cĀ-), strĀ;Ā³/₄mistr Kocourek, a mĀ;j maliĀ;kost. Vrchnosti se zdĀ;jlo, Ā³/₄e prĀ¹/₂ na takovĀ¹/₂ zapadĀ;jkov je nĀ;js tu aĀ³/₄ aĀ³/₄. My mĀ;li jinĀ¹/₂ nĀ;jzor, ale ten nikoho nezajĀ-mal. Den o kterĀĀm mluvĀ-m, byl jako vymalovanĀ¹/₂. VĀ;elky na kvetoucĀ-ch keĀTMĀ-ch bzuĀ;ely jako o zĀ;jvod, mihnul se sem tam i motĀ¹/₂lek. Jen osvĀ;Ā³/₄ujĀ-cĀ- vĀ;jnek Ā;i oblĀ;jĀ;ek nikde. Ā-Ā-kĀ;im - pohoda. OtevĀTMenĀ;j okna nĀ;im mĀ;la zajistit pĀTMĀ-sun Ā;erstvĀĀho vzduchu, jenĀ³/₄e, to byly marnĀĀ nadĀ;je. UtĀ-rĀ;ime si huby od dlabance, pokuĀTMujeme fasovanĀ¹/₂ partyzĀ;jnky, kdyĀ³/₄ Ā;uk, Ā;uk, ozvalo se nesmĀ;lĀĀ Ā;ukĀ;nĀ- na dveĀTMe. NĀ;kdo houkl ĀŽdĀ;jleĀĀ.

Vstoupil na prvĀ- pohled venkovan. NesmĀ;le se pĀTMedstavil: ĀĀProsĀ-m pĀ;jnovĀĀ nebo soudruzi, sem BouĀ;ek. BouĀ;ek z poslednĀ-ho domku smĀ;rem... vĀ;jak vy vĀ-te. U domku je zahrada a tak mĀ;ime nĀ;jakĀĀ krĀ;jlĀ-Ā;ky a slepiĀ;ky.ĀĀ

Koukali jsme po sobĀ; a Ā;ekali, co z domkĀTMe vypadne.

UĀ³/₄ kurĀ;jĀ;nĀ;ji pokračĀ;oval: ĀŽMĀ;ime patnĀ;jct slepiĀ;ek, jeĀ;tĀ; pĀTMed mĀ;sĀ-cem sme s MariĀ-, tedy s manĀ³/₄elkou, kaĀ³/₄dĀ¹/₂ den dĀ;jvali do koĀ;jĀ-ku tĀTMinĀ;jct aĀ³/₄ patnĀ;jct vajec.ĀĀ

Stájele náim nedocházelo, o co jde.

Neodradily ho naaje pohledy, a jako natažené vypráivá dájil: âžNo a uá tak dobrej má'sá-c nacházme jen tÁmi, ÁtyÁmi, maximálná pát. Deset vajec náim ná'kdo krade! Jo, krade. Kdyby to má' na svádomá- ná'jakej dravec Ái lasiÁka, kuna nebo jinej prevÁ-t, zÁ staly by stopy, skoÁmpky, rozbitá vejce nebo tak ná'co, Áejo?âœ

To byl argument, kter½ neálo podcenit. StrÁmistr Novák ho drobátko podojil, jako nemá-li na ná'koho podezÁená- apod. Velitel, po domluvá s Novákem, ho pak poslal domá s tÁ-m, Áe se jeátá ná'kdo od ná'js zastavá-

Potom spustil, Áe to sice vypadá jako banalita, ale my to nesmá-me podcenit, abychom neztratili dá'váru a tvÁÁ u má-stná-châœ Rozdálil mezi ná'js Áokoly a dodal: âœKluci, a mrskná'te sebou, nechci má-t ze slepic pomná-k.âœ Chájpali jsme situaci a Áli kaÁd½ po svá© prájci.

Novák Ájel si popová-dat se sousedy a my s Kocourkem Áli hodit Áe s panem farÁÁem. FarÁÁ na malém má'steÁku je pÁeci taková vrba, Áe? Á li a zkusili ÁtÁstÁ-. FarÁÁ ale mlÁel, jen rameny krÁil, prá½ zpová'dná- tajemstvÁ-. PÁmi vyptávná- se mi zdájlo, Áe ná'co vÁ-, ale nepová... jojo, zpová'dná- tajemstvÁ- mu zavÁmelo klapajdu i pÁed zÁkonem.

PÁmi ná'vratu vidá-me, Áe Novák je ve svám Áivlu. Vykládal, Áe odchycená- domkaÁmi o niÁem nevádá'li. Narazil ovÁjem na souseda, co bydlá- nad domkem BouÁka, a ten mu prozradil, Áe uÁ celá½ má'sá-c spolu ÁmÁ-rujou okolá-. Zatá-m nic, ale furt pokračujou. ZÁ-ráli jsme, kdyÁ vykládal, Áe soused je tÁÁ BouÁek. Á½dná½ pÁÁ-buzenstvo, jen Áistá' ná'hoda. No, a krom jmÁna majÁ- i spoená©ho konÁ-Áka âœ krÁlá-ky a slepice. Zajdou obÁas i na pivko.

S jejich Áenskejma to je ovÁjem trochu jiná½ kafe. Marie i Emilka jsou dobrá kamarádky. Áeasto chodá- na procházky, v sezoná' jdou spolu na houby, na klestá-, a prá½ milujá- lesná- zÁkoutá- a hlavná' a nejvá-c poeziiâ€! To má' moc neálo dohromady, takÁka vesnická½ holky a poezie? Fakt jsem je nepodceÁoval, ale divná½ mi to bylo. Tak uvidá-me, co pÁinesou dalÁÁ- dnyâ€! To, co vyÁenichal Novák, bylo bezva, zatá-m ná'js to vá'jak nikam neposunulo. A tak ná'js dva s Kocourkem napadlo trochu se mrknout, co ty jejich dvá' kÁepelky opravdu v pÁÁ-rodá' dá'lajá-. Dva dny ale utekly a milovnice pÁÁ-rody nevytáhly paty z domova. PrÁice má'ly nad hlavu.

Á½dnej stres, ÁÁ-ká se, Áe pÁipravenÁ©mu ÁtÁstÁ- pÁeje. Byli jsme pÁipraveni, takÁe jsme se i doÁkali. Byla to ná'hoda Ái osud - ale netrvalo dlouho, a heleme se, milovnice poezie se vydaly do lesná-ho krÁlovstvÁ-, uvelebily se na dece v chlÁdku buku, ve skrytu u ÁumÁ-cÁ-ho potoka. S Kocourkem najednou koukáme - jak u vytrÁená- - má-sto knihy bájsná- si navzájem rozepÁ-naly blá'zky ... panenka skÁkavá... jo, jsou âœ uhodli jste, ony jsou... Bylo to tak. Nojo, jenÁe ony svá© tajemstvÁ- pÁmi zpová'di vyklopily farÁÁovi. Co bylo dájil a proÁ? Marie, jak bylo odhaleno pÁmi ná'sledným popová-dá'ná- si s obÁma romantiÁkama, od tÁ© doby pát vajec dá'vala svá© Emilce z lÁisky, a pát, to uÁ uhodneÁi i ty redaktorskej, farÁÁovi. Myslela, Áe tÁ-m bude milost BoÁÁ- jistájá-â€!

Dělal už někdy něco navíc - co dodat. I když jsme se snažili, stejně se to proflákl. Byl to poprask, ale už mimo naši pravomoc. Jo a krev - ta fakt tekla. Bouček, ten od Marie, vzal sekeru a v návalu emocí - usekal v něm svým slepicím hlavu. A palek od jejich krve byl toho svědkem.

-doktor-